

[Øllgaard.]

Det finder vi også i udvalget er rimeligt, og vi er kommet til det resultat, der står i betænkningen.

Vi er i udvalget med undtagelse af retsforbundet enige om at foreslå lovforslaget vedtaget uforandret, og det vil jeg anbefale. Et mindretal indenfor udvalget, det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, har afgivet en særbetænkning og vil antagelig selv gøre rede for sit syn på sagen.

De ændringsforslag udenfor betænkningen, der er stillet af de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen, fru Ragnhild Andersen og hr. Alfred Jensen, vil jeg anbefale at man stemmer imod.

Alfred Jensen: Jeg har med tilfredshed set, at udvalget har beskæftiget sig med spørgsmålet om, hvem pengene skal udbetales til, og det glæder os oprigtigt at se, at man er opmærksom på problemet, at pengene skal udbetales til moderen i stedet for, som det nu sker, til den, der betaler skatten. Vi kunne have ønsket, at overvejelserne allerede på nuværende tidspunkt havde ført frem til en mere fornuftig ordning af denne sag, end tilfældet er.

Jeg må endvidere om udvalgsbetænkningen sige, at det forekommer mig at være en grov fejl, at henvendelsen fra Dansk Kvindesamfund ikke er aftrykt i betænkningen. Det kan være vanskeligt nok for menige medlemmer og for de partier, der er udenfor udvalgene, at følge med i udvalgsarbejdet, og derfor kunne man nok være noget mere imødekommende og aftrykke aktstykker af den karakter, det hér drejer sig om. Det er da også almindelig skik og brug, at sådanne henvendelser, når de foreligger i skriftlig form, aftrykkes i betænkningen.

Selvom vi altså må betragte det, at udvalget tager problemet op til behandling, og at finansministeren har lovet at undersøge det videre, som et skridt i den rigtige retning, kan vi dog ikke erklære os helt tilfredse hermed. Problemet er jo ikke, om pengene i visse tilfælde skal udbetales til moderen og i andre tilfælde til den, der har forældremagten over børnene; nej, det afgørende for os er, at de penge, der her er tale om, under alle omstændigheder sendes til den, der har den daglige forsorg for barnet, og det vil jo i de allerfleste tilfælde sige moderen. Når vi tager denne lovs oprindelse i betragtning, er det det rimeligste, at man træffer en sådan ordning. Loven er fremkommet til afløsning af de tilskud, der blev ydet i form af rabatmærker. Enhver

ved jo, at disse tilskud gik til moderen, til den, der har den egentlige omsorg for og pleje af barnet eller børnene, og det finder vi er en rimelig ordning. Derfor talte vi i fjor imod, at afløsningen af rabatordningen førtes over under finansministeriet og blev gjort til en skatteforanstaltning. Medens det tidligere var moderen, der fik rabatmærkerne, er det nu faderen, der får en kvittering for betalt skat. Det kan ingen være tjent med. Jeg fremdrog et grelt eksempel — der findes flere magen til — under første behandling af lovforslaget. Det siger sig selv, at det er helt urimeligt, at det, som skulle bruges til at lette vilkårene for børnenes opfostring, nu føres over til at blive en skatteforanstaltning. Derfor har vi i fjor stillet forslag om, at lovens karakter ændres.

På samme måde har vi i år stillet forslag, der går ud på at ændre lovens karakter, således at det ikke bliver en skatteforanstaltning, men en social foranstaltning, d. v. s. at administrationen af denne lov overføres fra finansministeriet til socialministeriet. Denne lille ændring findes i ændringsforslag nr. 3 udenfor betænkningen, og ændringsforslaget går ud på at ændre § 8 i lovforslaget. Endvidere foreslår vi, at pengene ikke går over skattemyndighederne på nogen som helst måde, men direkte sendes fra socialkontoret gennem postvæsenet til de berettigede, og vi ønsker, at det i loven fastslås, at den berettigede i reglen er moderen. Dette ændringsforslag er stillet til § 3 i lovforslaget. Endelig foreslår vi, at de beløb, der her er tale om, ikke på nogen måde må gøres til genstand for inddrivning til udligning af skatterestancer; dette foreslås i ændringsforslag nr. 2 til § 6.

Jeg skal med disse ord anbefale, at man vedtager vore ændringsforslag. De vil nemlig betyde, at loven får en helt anden karakter, end den hidtil har haft; de vil betyde, at det bliver den, der har den egentlige omsorg for børnene, der får pengene, og det vil sige, at børnetilskuddet fremtidig bliver det, som det er af navn, et børnetilskud og ikke en skattelettelse eller i bedste tilfælde kun en kvittering for betalt skat.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker det ærede udvalg for den indsats, som det har gjort ved arbejdet med dette lovforslag, og jeg skal i stedet for finansministeren, som er optaget i øjeblikket i det andet høje ting, gøre nogle enkelte bemærkninger til de ændringsforslag, som er stillet af de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen, fru Ragnhild Andersen og hr. Alfred Jensen.